

Kristal Göl

Yavuz DEMİRKIRAN

Kristal Göl

Yavuz DEMİRKİRAN

Ella orman yolunda seke seke ilerliyor, sarı yağmur çizmeleri su birikintilerine şap şup basıyordu. Küçük, yuvarlak bir çantası vardı ve çizgili bir tişörtün üzerine mavi tulum giymişti. Kıvrıkcık koyu kahverengi saçları her adımda zıplıyordu. Bugün ormanın daha önce hiç görmediği bir bölümünü keşfediyordu. Güneş ışığı yaprakların arasından süzülüyor, kuşlar tatlı tatlı ötüyordu.

Aniden Ella durdu. Ağaçların arasından, binlerce elmas gibi parıldayan bir göl gördü. Ama suya baktığında nefesi kesildi. Kendi yansıması yerine mutlu bir anı gördü: büyük bir pastayla doğum günü partisi ve gülen arkadaşları. Büyülü göl yansımaları değil, anıları gösteriyordu!

Ella göle her gün gitti. Her seferinde su farklı bir mutlu anı gösteriyordu: okuldaki ilk günü, ailesiyle piknik, kardan adam yapmak. Göl onu tam olarak neyin gülümseteceğini biliyor gibiydi. Arkadaşlarına bundan bahsetti ve onlar da geldi. Göl onların en mutlu anlarını gösterdi ve herkes içi ısınmış, neşe dolu ayrıldı.

Ama bir sabah Ella göle koştuğunda gölü bulanık ve gri buldu. Hiçbir anı görünmüyordu. Köye aceleyle gitti ve tuhaf bir şey fark etti. Arkadaşı Sam en sevdiği doğum gününü hatırlayamıyordu. Komşusu Bayan Green, yavru köpeğini aldığı günü unutmuştu. Köylüler en mutlu anlarını unutuyordu!

Ella endişelendi. Bulanık gölün kenarına oturup ne yapacağını düşündü. Tam o sırada zarif, beyaz bir kuğu suyun üzerinde süzüldü. Tüyleri hafifçe parlıyordu ve bir kanadının ucunda gümüş bir tüy vardı. Boynunda mavi boncuklardan örülmüş bir kordon ve küçük bir deri kese asılıydı. Kuğu, Ella'ya sakin ve bilge gözlerle baktı.

"Beni takip et," dedi kuğu yumuşak bir sesle. Ella şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Konuşan bir kuğu! Ama bu nazik kuşa güvendi. Kuğu onu gölün ortasına götürdü; orada su perdeler gibi iki yana açıldı. Derinlere inen kuru taşlardan bir yol belirdi. Ella derin bir nefes aldı ve peşinden gitti.

Aşağı, daha aşağı indiler ve sonunda gizli bir su altı sarayına ulaştılar. Saray parıldayan deniz kabuklarından ve ışıldayan incilerden yapılmıştı. Duvarlar yumuşak bir ışıkla parlıyordu. Ella hayranlıkla baktı. Bilge kuğu, mavi boncuklu kordonu hafifçe sallanarak önde yüzdü. "Buraya," dedi kuğu ve Ella'yı görkemli bir kemerden geçirdi.

Sarayın içinde Ella küçük bir su ruhu gördü. Çocuk boyundaydı ve akan su gibi yarı saydam, soluk mavi bir bedenle parıldıyordu. Büyük, yuvarlak turkuaz gözler ona utangaçça bakıyordu. Uzun, dalgalı saçları yüzünün etrafında yüzüyor, ellerinden hafifçe parlayan damlacıklar süzülüyordu. Başında minik deniz kabukları ve incilerden bir taç vardı.

"Anıları neden aldın?" diye sordu Ella nazikçe. Su ruhu başını öne eğdi. "Kendi anım yok," diye fısıldadı. "Mutlu hissetmek için onları topluyorum." Ella'nın yüreği bu yalnız ruh için sızladı. Şimdi anlıyordu. Ruh, kendi boşluğunu doldurmak için köylülerin anılarını almıştı ama bu sadece herkesi üzmüştü.

"Artık yalnız olmak zorunda değilsin," dedi Ella. "Senin arkadaşın olacağım. Ve birlikte yeni mutlu anılar biriktirebiliriz!" Su ruhunun turkuaz gözleri umutla büyüdü. "Gerçekten mi?" diye sordu. Ella başını salladı ve onun serin, sulu elini tuttu. Bilge kuğu hafif bir gülümsemeyle izledi; gümüş uçlu kanadı yumuşakça parlıyordu.

Ella ve su ruhu öğleden sonrayı sarayda oynayarak geçirdi. Deniz kabuklarından kuleler yaptılar ve parlayan balıklarla yarıştılar. Ella ruha taş sektirmeyi öğretti, ruh da Ella'ya gökkuşağı gibi parıldayan baloncuklar üflemeği gösterdi. Gülüp durdular, birlikte yepyeni mutlu anılar yarattılar. Ruhun yarı saydam bedeni her an biraz daha parladı.

Onlar oynarken su ruhu topladığı anıları paylaşmaya başladı. Tek tek yukarıdaki köylülere geri süzıldüler. Sam doğum gününü hatırladı. Bayan Green yavru köpeğini hatırladı. Göl yeniden parıldamaya başladı; her zamankinden daha berrak ve daha parlak. Su ruhu gülümsedi, uzun zamandır olmadığı kadar hafif ve mutlu hissetti.

Bilge kuğu Ella'yı ve su ruhunu yüzeye geri götürdü. Ruh güneş ışığında gözlerini kırıştırdı. "Daha önce hiç dışarı çıkmamıştım," dedi. Ella ona ormanı gösterdi ve arkadaşlarıyla tanıştırdı. İlk başta köylüler şaşırdı ama kısa süre sonra ruhu sıcak gülümsemelerle karşıladılar. Ruhun turkuaz gözleri sevinçle parıldadı.

O günden sonra su ruhu hiç yalnız kalmadı. Ella göle sık sık gitti ve birlikte yeni mutlu anılar biriktirdiler. Göl, sularına bakan herkese bu yeni anıları gösterdi. Köylüler sevinçlerini hatırladı ve en mutlu anılarını birbirleriyle paylaştılar. Ruh, dostluğun en güzel anı olduğunu öğrendi.

Bilge kuğu hâlâ gölde süzülüyor, onları gözetliyordu. Mavi boncuklu kordonu hafifçe sallanıyor, gümüş uçlu kanadı güneşte parlıyordu. Ella, kuğunun onu bir sebeple ruha yönlendirdiğini biliyordu. Bazen en güzel maceralar, birinin mutluluğu bulmasına yardım etmekten doğar. Göl, eski ve yeni anılarla dolu olarak parıldadı.

Ella su ruhuyla göl kenarında oturup gün batımını izledi. "Arkadaşım olduğun için teşekkür ederim," dedi ruh. "Anıların paylaşılacak için olduğunu bana gösterdiğin için teşekkür ederim," diye yanıtladı Ella. Birbirlerine gülümsediler. Göl parıldayarak dostluklarının güzel bir anısını gösterdi. Ve Ella, mutlu anları paylaşmanın dostluğu güçlendirdiğini biliyordu.